

РЕШЕНИЕ

№ 160

гр. Пловдив, 28.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Георги В. Чамбов

Членове: Емил Люб. Митев
Антония К. Роглева

при участието на секретаря Нели Б. Богданова
като разгледа докладваното от Антония К. Роглева Въззивно търговско дело
№ 20225001000002 по описа за 2022 година

С решение № 260136/19.10.21, постановено по т.д. № 85/2020 г., Пазарджишки окръжен съд:

ОТХВЪРЛЯ предявените иски на Й. Д. М. ЕГН ***** и В. Д. М. ЕГН *****, действащи чрез законния си представител и техен баща Д. ИВ. М. ЕГН *****, срещу Г. Ф. – гр. София, за заплащане на сумата от по 150 000 (сто и петдесет хиляди) лева за всеки един от ищите, представляваща обезщетение за претърпените от тях неимуществени вреди – болки и страдания, настъпили от смъртта на тяхната майка С. С. М., в резултат на ПТП от 22.09.2019 г. с делинквент Д. ИВ. М., управлявал л. а. марка „С., м. Д., рег. № ***, ведно със законната лихва за забава върху главниците, считано от 11.03.2020 г. до окончателното плащане на сумата, на основание чл. 557, ал. 1, т. 2, б. „а“ от КЗ, като неоснователни.

ОСЪЖДА Й. Д. М. ЕГН ***** и В. Д. М. ЕГН *****, действащи чрез законния си представител и техен баща Д. ИВ. М. ЕГН *****, да заплатят на Г. Ф. – гр. С., ул. Г. И., № **, сумата в размер на 200 (двеста) лева, представляващи направени съдебно-деловодни разноски от ответника, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК.

Въззивна жалба против горното решение е подадена от Й. Д. М. ЕГН ***** и В. Д. М. ЕГН *****, действащи чрез законния си представител и техен баща Д. ИВ. М., чрез процесуалния им представител адв. А.Д.. Излагат се оплаквания за незаконосъобразност и необоснованост на

обжалваното решение и се иска същото да бъде отменено, като вместо него се постанови друго, с което предявените искиве да бъдат уважени, с произтичащите от това последици относно разноските.

Въззиваемата страна Г. Ф. изразява становище за неоснователност на жалбата и моли обжалваното решение да бъде потвърдено.

Пловдивски апелативен съд, като прецени събраните по делото доказателства във връзка с наведените от страните оплаквания и доводи, намира за установено следното:

Съдът е бил сезиран със субективно съединени искиве, предявени от Й. Д. М. и В. Д. М., действащи чрез своя баща като техен законен представител Д. ИВ. М. срещу Г. Ф., за заплащане на обезщетения за претърпените от тях неимуществени вреди – болки и страдания, настъпили от смъртта на тяхната майка С. С. М., в резултат на ПТП от 22.09.2019 г., причинено виновно от Д. ИВ. М. като водач на л. а. марка „С., м. Д., рег. № ***“, ведно със законната лихва за забава върху главниците, считано от 11.03.2020 г. до окончателното плащане, на основание чл. 557, ал. 1, т. 2, б. „а“ от КЗ, а при условията на еветуалност, ако се приеме, че липсва вина на Д.М., на основание чл. 493, ал. 2, т. 4 от КЗ.

Безспорно е установено по делото, че ищците са отправили претенции пред ответника за заплащане на обезщетение по повод процесното ПТП на 11.03.2020 г., като ГФ не се е произнесъл по тях в срока по чл. 496, ал. 1 от КЗ, както и че за процесния автомобил няма сключена към датата на инцидента застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Прието е в обжалваното решение, че в случая са доказани елементите по чл. 45 от ЗЗД - противоправно и виновно поведение на делинквента Д.М.; настъпили за ищците вреди; причинна връзка между деянието и настъпилите вреди.

По отношение механизма на настъпване на процесното ПТП съдът е кредитирал заключението на САТЕ, подробно възпроизведено, като са направени изводи, че е налице противоправно поведение на Д.М. като водач на л.а. „С., м. Д.“. Установено е, че предната дясна врата на МПС не е била плътно затворена при потеглянето му, поради което впоследствие, при

ляв завой в кръговото кръстовище, от центробежната сила на движението на микробуса, същата се отворила изцяло. Прието е, че е задължение на водача при превозване на пътници е преди потегляне и по време на движение да осигури всички условия за безопасното им превозване, съгласно разпоредбата на чл. 132, т. 2 от ЗДвП; незабелязването от страна на водача М. на незаключената врата е действие, което противоречи на посочената разпоредба от закона, с оглед на което съдът е приел за доказано наличието на противоправно действие на водача, което се явява и в причинно-следствена връзка с увреждането на пострадалата /същата е паднала от автомобила при опит да затвори вратата/, тъй като деянието е необходимо условие за настъпване на вредата – ако водачът на автомобила е изпълнил задълженията си и вратата е била затворена, то и вредата нямаше да настъпи. Изложени са съображения, че при това положение е без значение обстоятелството дали задействането на спирачка е допринесло за изпадането от автомобила на пострадалата, като се сочи, че по делото не е установено по категоричен начин дали пострадалата е загубила равновесие преди задействане на спирачките или падането е в резултат на тяхната употреба.

Мотивирани са изводи, че смъртта на С. М. е пряк и непосредствен резултат от ПТП, причинено от противоправното поведение на водача на лекия автомобил, като в резултат на това са причинени неимуществени вреди на ишците Й. и В.М.и – деца на починалата С. М.. В тази връзка съдът се е позовал на показанията на свидетеля Г. М., както и на заключенията на назначените психологически експертизи за всеки един от ишците, спореди които след преживяната психотравма децата са изпаднали в състояние на остър стрес с изразена тревожност и богата невротична симптоматика - подтиснатост, с депресивни мисли, повишена тревожност, влошено самочуствие; затворили са се в себе си, като са се дистанцирали от другите, изпитват емоционално разочарование, чувство на безнадеждност, обреченост, тъга и депресия, периодично изживяват отново случилото се, което предизвиква психологически дискомфорт.

Жалбоподателите оспорват като незаконосъобразен и необоснован изводът на първоинстанционния съд, че е налице основание за изключване отговорността на ГФ съобразно нормата на чл. 557, ал. 3, т. 2 от

КЗ, според която Г. ф. не извършва плащане от Фонда за незастраховани МПС за вредите, претърпени от лице, което по собствена воля е пътувало в моторното превозно средство, което не е застраховано, като е знаело, че същото не е застраховано и Г. ф. е доказал, че лицето е знаело това обстоятелство.

В жалбата се излагат доводи, че не е проведено необходимото пълно доказване на възражението, че пострадалата е знаела за липсата на задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, поради което няма основание да се изключи отговорността на фонда.

Във връзка с направеното от ГФ възражение по чл. 557, ал.3, т.2 от КЗ, като писмено доказателство по делото е приет Акт за установяване на административно нарушение, съставен в деня на инцидента 22.09.2019 г., около 12:00 ч., на водача Д. ИВ. М. при извършена проверка от актосъставителя Й. В., за това, че на главен път от гр. Б. за гр. П. е управлявал микробус „С. Д., рег. № ***, без сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Актосъставителят Й. В. е разпитан като свидетел, като същият заявява, че не си спомня конкретната проверка от 22.09.2019 г., която е била една от многото, които е правил, но дава показания относно обичайната процедура при съставяне на АУАН: след като се спре съответния водач, визуално се гледа дали на панорамното стъкло на автомобила е залепен стикер за сключена застраховка „ГО“; ако няма такъв стикер или е изтекла валидността му, се пита водача има ли сключена застраховка Гражданска отговорност, като се прави и служебна проверка; след като се установи нарушението - липса на сключена застраховка гражданска отговорност, се съставя и АУАН и водачът се вика при актосъставителя за предявяване на акта за запознаване, евентуално за възражения и подпис.

Разпитан е В. В. Г. - старши полицаи на патрулен автомобил, който на 22.09.2019 г. е работил съвместен наряд с Й. В.. Същият заявява, че няма спомен за конкретната проверка. Свидетелят е дал показания, че по принцип проверката се прави от двама души, като единият проверява документите, а другият подsigурява колегата и наблюдава реакцията на

пътниците, като се извършва по следния начин: служителят се представя на водача на автомобила, изискват се документите за самоличност и документите за МПС, проверяват се стикерите на предно панорамно стъкло - за технически преглед, за застраховка „ГО“, докога е валиден прегледът, кога изтича застраховката, дали е на разсрочено плащане и т. н.; в случай на липса или изтекла застраховка „ГО“ на всеослушание на пътуващите в автомобила се посочва, че има извършено нарушение, при което ако съпругата на водача е била в колата, няма как да не е разбрала за какво е нарушението, тъй като се говори по начин, да се чува от всички присъстващи в автомобила. Твърди, че при съставяне на акт за липса на гражданска отговорност, лицето - нарушител и присъстващите в автомобила разбират, че се съставя акт за това нарушение, който се връчва на водача, който има право на възражения, като това обикновено се случва до патрулния автомобил.

Във въззивната жалба се оспорва доказателствената стойност на горните свидетелски показания във връзка с обстоятелството, че свидетелите нямат спомен за конкретната проверка, включително и за това дали водачът е бил сам или със семейството си, в частност дали съпругата му С. е била пътник в автомобила към момента на проверката, а дават единствено показания за начина, по който протича една рутинна проверка за наличие / липса на сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“. Освен това, свидетелят Г. нямал отношение към процесния акт и не бил взел участие в съставянето му, поради което показанията му въобще не следвало да се вземат под внимание.

Последното възражение е неоснователно. Вярно е, че свидетелят Г. няма качество на актосъставител, но същият е бил свидетел при съставяне на АУАН и именно в това си качество е вписан в съставения акт. Обстоятелството, че не е актосъставител, не е основание да се игнорират показанията му, които всъщност изцяло кореспондират с показанията на другия свидетел по отношение обичайната процедура, по която се извършва проверките.

Така дадените свидетелски показания действително сами по себе си не са достатъчни, за да обусловят извод, че пострадалата С. М. е знаела, че процесният лек автомобил не е бил застрахован. Но тези

свидетелски показания следва да бъдат обсъдени от съда в съвкупност с останалите събрани по делото доказателства, вкл. и приложените писмени доказателства от образуваното ДП № 3М 1112/19 г. по описа на РУ на МВР П., в частност протокол за разпит на Д.М. от 18.11.2019 г. Този протокол съдържа изявления от законния представител на ишците, които са направени пред държавен орган, като същият има доказателствена сила за това, че тези изявления са направени от посоченото лице. Същият е заявил, че се върнал от Г. на 19.09.19 г., като на 22.10.19 г., тъй като бил спечелил малко пари, решили с жена му С. и двете им деца да се поразходят до П., О.“; на път за П. бил спрян от полицаи в гр. С., като при проверката му била съставен акт за изтекла Гражданска отговорност; решил в П. да сключи такава застраховка, при което след пристигането им в П. обиколили центъра, за да намерят офис, в който да сключи застраховка, но нито един офис не работел; взели си дюнери и тръгнали с буса към парк О.“, където били около час; след това се качили отново в буса и потеглили и тогава се случило процесното ПТП, след моста на р. Марица.

Няма процесуална пречка тези изявления да се ценят в настоящия процес. За целите на гражданския процес цитираният протокол има характер на официален свидетелстващ документ за това, че тези изявления са направени от Д.М., който е законен представител на ишците в настоящото производство. Не се касае за свидетелски показания, а за удостоверени пред държавен орган изявления на законния представител на ишците, които съдържат признания за неизгодни за тях факти, относими към спора по делото. Не се споделят доводите, че същите са съмнителни и недостоверни, тъй като било заявено, че застрахователните офиси били затворени, което не било правдоподобно, тъй като се касаело за делничен ден. Проверката е реализирана около 12 ч, видно от самия АУАН, съответно твърдяната обиколка из центъра на П. е по обедно време, при което е напълно възможно застрахователни офиси да са затворени за обедна почивка, независимо че са касае за делничен ден /вторник/. Съвкупната преценка на данните от тези изявления, съставения АУАН и свидетелските показания на Вакарелски и Г., води до извод, че става въпрос за едно и също пътуване на семейството като цяло – съпрузите са предприели пътуване с двете си деца до гр. П. с развлекателна цел, при което е осъществена проверка около 12 ч на главен път към града, а процесното ПТП е настъпило около 14:30 ч., при

което се налага извод, че съпругата е била в автомобила към момента на извършване на проверката. При това положение се споделят изводите на първоинстанционния съд, че необосновано с оглед формалната логика би било да се приеме, че въпреки водения между служителя и водача диалог, свързан с наличието или не на сключена застраховка „ГО“ (по време докато водачът е в автомобила заедно с останалите пътници), респ. резултатът от проверката, а именно съставяне на АУАН за констатираното нарушение да остане скрит или неясен за пътуващата в същия автомобил негова съпруга С. М.. Знанието се потвърждава и от обстоятелството, че след пристигането си в П. съпрузите са търсили офис на застраховател за сключване именно на тази застраховка.

Предвид изложеното съставът на ПАС споделя изводите в обжалваното решение за наличие на изключващо отговорността на ГФ обстоятелство по смисъла на чл. 557, ал. 3, т. 2 от КЗ, при което предявеният иск законосъобразно и обосновано е преценен като неоснователен и е отхвърлен. Обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

За разноските:

Предвид резултата от въззивното обжалване не се налага изменение на обжалваното решение в частта му за разноските.

В отговора на въззивната жалба е направена претенция за разноски, но от ГФ не е представен списък на разноските, не са представени и доказателства за направени разноски от ГФ пред втората инстанция. При това положение разноски в полза на въззиваемата страна не се присъждат.

Предвид изложеното съставът на ПАС

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 260136/19.10.21, постановено по т.д. № 85/2020 г., Пазарджишки окръжен съд

Решението подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____